

mig, at der tilføjedes, at Afgiften blev mindre, naar Hunden føres i Snor, vil jeg svare, at det kunde jeg i og for sig nok tænke mig, hvis det ærede Medlem kunde skaffe en Garanti for, at denne Snor og Hunden og Mennesket altid hørte sammen. Men jeg er bange for, at det vilde være ganske umuligt at overholde disse Regler, og at der vilde komme en forbausende Mængde Hunde, der teoretisk blev ført i Snor. — Det ærede Medlem pegede endvidere paa Straffebestemmelserne i § 12 og sagde, at han kunde fuldt ud billige, at Bøden var sat op til 100 Kr. Jeg skal her gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem sikkert har set, at der staar: „Bøde *indtil* 100 Kr.“, hvorved det naturligvis er ment, at Bøden nogenlunde skal sættes i Forhold til Hundeafgiften, saaledes f. Eks., at naar Afgiften sættes op til 60 Kr., vil det være naturligere at straffe Overtrædelserne af Bestemmelserne i § 1 højere end paa Landet, hvor Afgiften er 5 og 10 Kr.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) fandt jo, at Taksterne i §§ 2 og 3 i det hele var for høje. Jeg har sagt, at jeg er villig til at forhandle om Størrelsen af disse Takster, men maa for øvrigt hævde, at hvis man vil opnaa Formaalet, det Formaal, som baade for København og særlig Købstæderne har været bestemmende ved Lovforslagets Udarbejdelse, nemlig at bekæmpe HundepLAGEN, kan man kun naa det ved at forhøje Taksterne eller ved at give Tilladelse for Kommunerne til at forhøje Taksterne ret væsentligt. Og her maa jeg da henvise det ærede Medlem til de Oplysninger, der foreligger fra Sønderjylland. Det er ikke min Mening at sinke Tingets Tid ved at oplæse disse forskellige Erklæringer, jeg har modtaget fra de forskellige kommunale Myndigheder samt Politiet i Sønderjylland, skønt de i og for sig er ganske oplysende. Jeg vil blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa en Skrivelse, som han selv i Udvalget vil kunne faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvis han ønsker det, nemlig fra Magistraten i Tønder. Der foreligger ogsaa Skrivelser fra Haderslev, Sønderborg og Aabenraa, men i denne Skrivelse fra Magistraten i Tønder oplyses det, at før de danske Regler for Hundeafgiften blev indført i Sønderjylland, betalte man i Sønderborg for en Hund over 35 cm 50 Kr. aarlig, under 35 cm 20 Kr. aarlig, i Haderslev henholdsvis 40 og 25 Kr., i Aabenraa henholdsvis 20 og 10 Kr. og i Tønder henholdsvis 20, 10 og 4 Kr.; men desuden

opkrævedes der en saakaldt Kreds-Hundeafgift i Amterne, nemlig i Haderslev 10 Kr., i Sønderborg 15 Kr. og i Aabenraa 15 Kr. aarlig. De sønderjydske Myndigheder beklager sig for saa vidt over, at disse høje Afgifter — Afgifter saa høje, at der slet ikke efter denne Lov vil blive Tale om at indføre noget tilsvarende, undtagen i København og Frederiksberg — er faldet bort; i hvert Fald fra nogle Steder gør man overfor Ministeriet opmærksom paa, at Hundeholdet er steget betydeligt, efter at disse Afgifter er faldet bort dernede, hvilket man beklager. Der har altsaa ogsaa i mine Overvejelser været taget et Hensyn til Forholdene i Sønderjylland og de Erfaringer, man derigennem kan faa, idet man maa sige som saa: Hvis man havde haft den samme Ordning herhjemme, vilde man have været glad ved den Ordning, som nu tilsigtes gennemført. Det er kun lige i Overgangstiden, at Taksterne, som det ærede Medlem beklager det, synes saa høje; i det lange Løb tror jeg, den foreslaaede Ordning fra alle Sider vil finde Tilfredshed, som det tidligere har været Tilfældet i Sønderjylland.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vilde endelig anbefale, at man ikke absolut skulde forhøje Taksten for begge Klasser af Hunde, man kunde indskrænke sig til alene at forhøje for de store Hunde. Jeg kan godt forstaa det, som ligger bagved denne Tanke, jeg kan ogsaa se, der er meget berettiget i det, men alligevel er jeg ikke helt sikker paa, om det vil være rigtigt at træffe en saadan Ordning, om det ikke vilde føre til, at der til Gengæld blev anskaffet en hel Del smaa Hunde i Stedet for de store, der maaske gik ud af Tilværelsen, og Hensynet til HundepLAGEN i Byerne kræver jo omtrent det samme, hvad enten det er smaa eller store Hunde. Nu ser jeg nok, at det ærede Medlem forsvarer, om jeg saa maa sige, de smaa Hundes Forøgelse med Hensynet til, at det ikke er godt, at Mennesket er ene, men saa vidt jeg har forstaaet Oprindelsen til dette gamle Ord, har der paa ingen Maade her været tænkt paa Hunde.

I øvrigt er jeg, som sagt, villig til Forhandling, og jeg takker endnu en Gang de ærede Ordførere for den Velvillie, de har vist.

Gisselbæk: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser, og jeg haaber, at Ministeren ogsaa vil stille sig imødekommende overfor det, som er fremført af mig, saaledes at Kommunalbestyrelserne faar Lov til at bestemme det, jeg